

Tisková zpráva:**Petra Klabouchová: *Vona*****Román o bezejmenných ženách, vlčích synech a bílé tmě**

Po hororovém vyprávění *Ignis fatuus* a detektivním příběhu *Prameny Vltavy* se Petra Klabouchová v novém románu opět vrací na Šumavu. Mrazivý román *Vona* vypráví příběh jednoho z největších přírodních i lidských neštěstí regionu. „Stará Klostermannova povídka a jedna pamětní deska na zdi kapličky na Cimrukách připomínající dávnou tragédii mě přivedly na stopu zapomenutého příběhu ze samých vršků Šumavy. Tak jako jsem já pátrala po střípcích těch starých příběhů, nechávám čtenáře pomalu nahlédnout do utajené historie starých křivd. A v něm hledat odpověď na otázku, zda lze předem danou nit osudu přetřhnout,“ říká autorka.

Odlehlé osady pod Huťským štítem čekají v dubnu 1853 na příchod jara. Marně. Dočkají se jen příválů sněhu, který všechno a všechny pohřbí. A taky hladu, neznámé epidemie, hrůzy a šílenství. Někteří si vyberou smrt, jiní se v boji o přežití zřeknou vlastního lidství. Ozvěnu té dávné tragédie si dodnes předávají potomci jednoho z rodů, zatímco hrůzné dědictví čeká na své odhalení. Román, který ctí horor i detektivku, vypráví prastarý příběh o boji dobra proti zlu a odpuštění proti nenávisti. Příběh o strachu a nepochopení, co přechází z otců na syny. Alespoň do momentu, kdy na scénu vstoupí ta, jež v mužském světě nemá ani právo na jméno — Vona.

Odkud se vzal příběh Brétovic rodiny, vlčích synů a bezejmenných žen, který se rozpíná od devatenáctého století do nedávné minulosti? „Částečně z místních legend o vlčích synech. Taková naši šumavští vlkodlaci. Lidé, kteří měli podle pověstí srdcem blíž k vlkům než k člověku. Vlci k Šumavě odjakživa patřili. Byli to zdejší neoddiskutovatelní králové. Jen s rozšiřováním lidského osídlení muselo zákonitě dojít k tomu, k čemu došlo. Nebylo místa pro dva krále. A začal staletí dlouhý souboj člověka proti vlkovi. Nakonec jsme ho „vyhráli“, ale i v těch nejčernějších dobách středověku byli v kopcích lidé, pro které byl vlk více než jen zvířecím nepřítelem. Byl symbolem hor a lesů, prostředníkem bohů, převaděčem do říše mrtvých. Tyhle legendy s příchodem křesťanství ustupovaly. Ale jak už to na té naší černé, pověřivé Šumavě bývalo, ne úplně. Takže moje kniha je o lidech a vlčích, ale i o vlčích v lidech,“ vysvětluje Klabouchová.

Šumava hraje v knihách Petry Klabouchové výraznou roli, co ji na této krajině přitahuje? „Já to tam mám prostě ráda. I přes všechny ty smutné a děsivé příběhy. Spíš naopak — cítím tam minulost, kořeny, tu obyčejnou člověčinu, kterou mají jen místa, kde se žily skutečné životy. A tady je to cítit z každého zapomenutého křížku, rozvalených základů starých stavení... Obvykle někam sednu, zavřu oči a představuji si. Člověk se dotkne rukou zdi opuštěného stavení a najednou slyší hlasy (nejde o psychiatrickou diagnózu), vidí tváře, rodí se mu v hlavě příběhy. Obzvlášť když tamní historii znáš,“ popisuje autorka.

Petra Klabouchová (nar. 1980) pochází z Prachatic. Studovala mediální vztahy a žurnalistiku na Masarykově univerzitě v Brně. Pracovala v redakcích regionálního tisku a televize. Nyní žije střídavě v Itálii, Spojených státech amerických a České republice. Věnuje se hudebnímu průmyslu a jako manažerka zastupuje rockové skupiny. Publikovala řadu knih, k nejúspěšnějším patří detektivní příběh *Prameny Vltavy* (2021), román *U severní zdi* (2023) a mysteriózní horor ze Šumavy *Ignis*

fatuus (2024), který byl nominován na cenu Magnesia Litera. Její román *Duch Pankráce* (2025) je inspirován skutečnými motáky psanými v celách pankrácké sekyrárny.

Pokud budete mít zájem o zaslání recenzního výtisku knihy, neváhejte mě kontaktovat. Ráda vás také propojím s autorkou kvůli rozhovorům. Z tiskové zprávy můžete bez obav citovat.

Kontakt pro média

Kamila Pírková

PR | propagace | média

Host – vydavatelství, s. r. o. | Radlas 5, 602 00 Brno

+420 774 036 434

pirkova@hostbrno.cz

www.hostbrno.cz